

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2018. október 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2018. május 29. napján kihirdetett 2.B.120/2017/29. számú ítéletét *megváltoztatja*.

II. r. vádlott neve II.r. vádlott halmazati büntetését 7 (hét) év szabadságvesztésre és 7 (hét) év közügyektől eltiltásra *enyhíti*.

Az eljárás során lefoglalt és a Győri Törvényszéken Bj.I.264/2017. számon nyilvántartott 29-32. és 61-66. sorszámú bűnjelek lefoglalását megszünteti és megsemmisítésüket rendeli el.

Kötelezi I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat 173.433 (százhetvenháromezer-négyszázharminchárom) Ft, **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottat 122.283 (százhuszonkettőezer-kettőszáznyolcvanhárom) Ft elsőfokú eljárás során felmerült bünyügyi költség megfizetésére, míg egyetemlegesen 4.781.416 (négymillió-hétszáznyolcvanegyezer-négyszázötvenhat) Ft-ot kötelesek az állam javára megfizetni.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott személyigazolványának száma ..., míg **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott személyigazolványának száma

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 34.050 (harmincnégyezer-ötven) Ft bünyügyi költség merült fel, melyből I.rendű vádlott neve I.r. vádlott 15.000 (tizenötezer) Ft-ot, **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott 19.050 (tizenkilencezer-ötven) Ft-ot köteles megfizetni.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék a 2018. május 29. napján kelt 2.B.120/2017/29. számú ítéletében bűnösnek mondta ki:

I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat emberölés büntetében (Btk. 160.§ (1), (2) bekezdés b./, d./ pont), ezért életfogytig tartó fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte azzal, hogy a feltételes szabadság lehetősége 25 év elteltével vizsgálható. Beszámította a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt;

II. r. vádlott neve II.r. vádlottat rablás büntetében (Btk. 365.§ (1) bekezdés a./ pont) és bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetében (Btk. 164.§ (1), (6) bekezdés a./ és e./ pont), ezért halmazati büntetésül 9 év börtönbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a

feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, és beszámította a II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

Határozott az eljárás során lefoglalt bűnjelek jogi sorsáról, valamint kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az első fokon eljáró ügyész három napon belül fellebbezést jelentett be a vádlottak terhére. I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában súlyosításért, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának jóval hosszabb tartamban való meghatározása érdekében, **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott esetében súlyosításért, részben a bűncselekmény téves jogi minősítése miatt, a nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetnének megállapítása végett, részben pedig a kiszabottnál lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében. Fellebbezésének írásbeli indokolásában részletesen foglalkozott a tényállással, amelyet kis mértékben megalapozatlannak ítélt, valamint előadta **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott vonatkozásában a minősítés megváltoztatására vonatkozó érveit. Rámutatott a tényállás azon elemeire, amelyek álláspontja szerint a főügyészség által rögzített történeti tényálláshoz képest helytelen ténybeli következtetést jelentenek, létrehozva a tényállás részbeni megalapozatlanságát. Nem értett egyet annak tényként való elfogadásával (indokolás 6. oldal 4. bekezdés), hogy **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott puha orrú sportcipőt viselt, mivel mindez a rendelkezésre álló adatok szerint csupán valószínűsíthető, ahogy ugyanezen logika mentén az is valószínűsíthető lenne, hogy a vádiratban rögzítettek szerint acélbetétes munkás bakancsot viselt a II.r. vádlott, amely nem nyerhetett igazolást, mert nem volt vizsgálható már az utóbbi lábbeli. Álláspontja szerint ugyancsak helytelen ténybeli következtetést tartalmaz az ítélet indokolása (6. oldal utolsó bekezdés, 7. oldal első bekezdés) ate tekintetben, hogy a II.r. vádlott felszólította I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat a bántalmazás abbahagyására, azonban nem mert közbeavatkozni, mivel félt a magából teljesen kifordult I.r. vádlottól. Rámutatott, hogy a tényállás rögzíti, hogy a II.r. vádlott érezte, hogy súlyos lehet a több mint öt percen át tartó ütlegetés, és a leírtak látványa az eseménytől néhány méterre álló **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottban a megállapított tényállás szerint olyan helyzetet hozott létre, mely szerint csak azt gondolta, hogy a sértett legfeljebb elájult, vagy a feje törhetett be. Ennek a gondolati lehetőségnek a tényként való rögzítését szintén tévesnek találta az ügyészség. Hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság részéről a bizonyítási eljárás során elmaradt annak alapos vizsgálata, hogy a II.r. vádlott a leírt körülmények között bármiféle bűncselekmény tekintetében egyáltalán felelősséggel tartozik-e, ha az I.r. vádlott megnyilatkozásai miatt komoly félelembe kerültek.

Az ügyészség kifejtette, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott a tényállásban rögzítettek szerint mintegy öt percig ütlegette **A.A.** sértettet, mely bántalmazás már az eszközök használata előtt is rendkívül durva volt, amely az ügyészség álláspontja szerint az I.r. vádlottra nézve megalapozza a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést, amely a konkrét súlyosító körülmények szerint nem jelentheti azt, hogy a törvényi minimumban 25 évben kerüljön meghatározásra a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének vizsgálata. Ezt követően hivatkozott arra is, hogy a bizonyítékok nem alapozzák meg az akaratot hajlító vagy akaratot törő félelme megállapítását II.r. vádlott esetében, mivel tény, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott társával a vérző és hörgő hangokat adó sértettet sorsára hagyva, az összekészített reklámtáskákat két fordulóban a szálláshelyükre vitték, és a bűncselekmény helyszínén a tapasztaltak utóbb sem indították arra, hogy bármi módon segítséget kérjen a sértettnek.

Kiemelte, hogy a 21. oldal 1. és 2. bekezdésében rögzítetteket, amelyek az első fokú bíróság álláspontja szerint azt erősítik, hogy **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott esetében aggálytalanul megállapítható a rablás büntetnében való pszichikai bűnsegédként való részvétel, amivel kapcsolatban az ügyészség nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a II.r. vádlott bűnösségét, az élet elleni bűncselekményben való pszichikai bűnsegédi pozíciót kellett volna megállapítani.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen a minősítés megváltoztatása iránt, emberölés büntette helyett halált okozó testi sértés megállapítása és ennek megfelelő büntetés kiszabása érdekében, másodlagosan enyhítésért, az életfogytig tartó szabadságvesztés helyett határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés megállapítása érdekében, az ahhoz kapcsolódó feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének megállapításával, **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott és védője pedig enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.126/2018/4-8. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn, a vádlottak és védők fellebbezéseit alaptalannak találta. Kifejtette, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, azonban annak helyesbítését, kiegészítését tartotta szükségesnek azzal, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott alkoholfüggőségben szenved, kényszergyógyítására nincs lehetőség. Álláspontja szerint a törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, és okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére. I.rendű vádlott neve I.r. és **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottak cselekményének minősítését törvényesnek, II.r. vádlott esetében is indokoltnak tartotta. Kifejtette, hogy a terheltekkel szemben kiszabott büntetések szükségesek és megfelelőek, azonban véleménye szerint I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának későbbi időpontban megállapítása indokolt. Rámutatott, hogy az ítélet egyéb rendelkezései az előzetes fogvatartásban töltött idő, a bűnjelek és a bűnügyi költség tekintetében korrekcióra szorulnak.

Összességében indítványozta, hogy az ítélet tábla az első fokú bíróság ítéletét változtassa meg, és I.rendű vádlott neve I.r. vádlott feltételes szabadságra bocsátása legkorábbi időpontját későbbi időpontban állapítsa meg; mindkét vádlott esetében a kiszabott büntetésbe a 2016. december 19. napjától 2018. május 29. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt számítsa be; a 29-32. és 61-66. sorszámú bűnjelek megsemmisítését is rendelje el; külön I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat 173.433 Ft, külön **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottat 122.283 Ft, a vádlottakat egyetemlegesen 4.781.416 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze. Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta az indokolásban a Be. jogszabályhelyeinek és terminológiájának átvezetése mellett.

II. r. vádlott neve II.r. vádlott a fellebbezésének írásbeli indokolásában a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat vitatta. Kifejtette, hogy kényszer és fenyegetés hatása alatt cselekedett, és eltulajdonítási szándékkal ment az I.r. vádlottal a sértetthez, amelytől az I.r. vádlottat nem tudta eltéríteni, és a sértett bántalmazását sem tudta megakadályozni. Ezért indítványozta cselekménye minősítésének lopás büntetetté való megváltoztatását és a büntetésének az enyhítését. Hivatkozott arra, hogy büntetlen előéletű, beismerő vallomást tett, megbánta a tettét, a letartóztatásban töltött idő elérte a hatását, és szabadulását követően szeretne a társadalom hasznos tagja lenni. A beadványaiban írt indokainak figyelembe vételét kérte a másodfokú döntés meghozatalánál.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában rámutatott, hogy védence alkoholfüggő, ezen túl személyiségzavarban és értelmi fogyatékoságban szenved, ezáltal felfogása nehézkes és közlései kissé zavarosak, alacsony az értelmi színvonala. Álláspontja szerint ebből adódott, hogy egyes vallomásai eltérőek és ellentmondásosak. Hivatkozott a sötétség miatti rossz látási viszonyokra, a sértett vastag, téli ruházatára, az elkövetés eszközeire, valamint arra, hogy a közepes vagy azt meghaladó erejű ütések ellenére sem lehetett az I.r. vádlott minden kétséget kizáróan tisztában azzal, hogy a sértett meg fog halni. Szándéka csak a bántalmazásra irányult annak érdekében, hogy a sértett ne tudja megakadályozni a már összekészített tárgyi eszközök jogtalan eltulajdonítását, a sértett bekövetkezett halálában viszont gondatlanság terheli, így a halált okozó testi sértésben állapítható meg minden kétséget kizáróan a büntetőjogi felelőssége. A kifejtettek

alapján elsődlegesen a minősítés megváltoztatását és annak megfelelő, enyhébb büntetés kiszabását kérte.

Másodlagos kérelme a büntetés enyhítésére, az életfogytig tartó szabadságvesztés helyett határozott idejű szabadságvesztés alkalmazására, és az ahhoz kapcsolódó feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének megállapítására irányult. Hivatkozott arra, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztés ellentétes az emberi jogokat elismerő és védő alkotmánnyal, mivel a szabadságvesztés büntetés 10 év elteltével már rombolja a személyiséget. Ezért az első fokú bíróság által kiszabott szankció eltűzött álláspontja szerint.

Kifejtette a védő továbbá, hogy az ügyészi fellebbezéssel nem ért egyet, mivel a védencének a személyiségét a kiszabott fegyházbüntetésből való későbbi feltételes szabadlábra helyezése oly mértékben rombolná, hogy a társadalomba már nem valószínű, hogy vissza tudna illeszkedni.

II. r. vádlott neve II.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a védencével szemben kiszabott büntetés enyhítése érdekében fejtette ki érveit. Rámutatott, hogy a II.r. vádlott mindvégig következetes vallomást tett, vallomásai összhangban álltak az egyéb bizonyítékokkal is. **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott pontosan leírta a történeteket, elismerte, hogy lopási szándékkal ment a társával a sértett lakóhelyére, és elismerte azt is, hogy amikor A.A. sértett tetten érte őket, nem lépett közbe, amikor az I.r. vádlott bántalmazni kezdte a sértettet. Védence a tevőleges bántalmazásban nem vett részt, annyiban viszont valóban hibázott, hogy bűncselekményt akart elkövetni, valamint hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat nem tudta leállítani a sértett bántalmazásakor, azonban a II.r. vádlott bűnsegédi magatartásának a halálos eredmény bekövetkezéséhez nem volt köze. A kifejtettek alapján a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakkal egyezően terjesztette elő indítványát. Kifejtette, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott részben, a nyomozás során a II.r. vádlottal való szembesítésekor teljesen beismert, majd később a bántalmazó magatartását illetően csak annyit ismert el, hogy a sértettet egy fadarabbal két alkalommal oldalán megütötte, de azt minden vallomásában állította, hogy társa az acélbetétes munkásbakancsával a sértettet legalább három alkalommal fejbe rúgta, ezt azonban az orvos szakértői vélemény sem tudott kétséget kizáróan igazolni. **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott a rúgásokat, amit az I.r. vádlott állításával szemben semmi nem bizonyított, tagadta. A II.r. vádlott vallomásán alapul a sértett bántalmazásának leírása az ítélet tényállásában. Rámutatott, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségét teljes mértékben teljesítette, elemezte a bizonyítékokat, és számot adott arról, hogy mit miért fogadott el, a tényállás támadása ezért csak a bizonyítékok újraértékelése és felülmérlegelése útján lenne lehetséges. Helyesnek találta annak megállapítását, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat egyenes szándék terhelte a halálos eredmény tekintetében. Kifejtette továbbá, hogy a nyereségvágy és a különös kegyetlenség minősítő körülmények egyértelműen fennállnak. Hivatkozott arra több eseti döntés megjelölésével, hogy helyes **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott bűnösségének megállapítása bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetében. Álláspontja szerint a vádirati tényállástól - **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottnak a bántalmazásban részvételét illetően - eltérő ítéleti tényállás alapján II.r. vádlott valóban nem bűnös a minősített emberölésben, mivel a pusztá jelenlét alapján a pszichikai bűnsejlyre csak megalapozatlanul lehetne következtetni. A II.r. vádlott a bekövetkezett testi sértésért felel bűnsegédi minőségben, mivel a társának az ölési szándékáról nem bírt tudomással. Az I.r. vádlott a lopást illetően egyetértésben kialakult előzetes elhatározásukon messze túllépett, amikor és ahogyan a sértettet bántalmazta, miközben a II.r. vádlott a bántalmazás abbahagyására többször felszólította. A sértett elszenvedett sérüléseiért, haláláért kizárólag I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat terheli büntetőjogi felelősség. Szintén jogesetekre utalva részletesen kifejtette, hogy a megállapított

tényállásnak megfelelő jogi következtetés, hogy **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott rablás büntetében bűnös. A rablás minősített esetéért nem felel, hiszen társa az élet kioltására alkalmas eszközöket nem tartotta magánál, azokat a helyszínen a bántalmazás során vette magához.

Indítványozta I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának későbbi időpontban megállapítását, az I.r. vádlott brutális, emberi mivoltából kivetkőző, kitartó, ennek során egyre súlyosabb eszközökre váltó elkövetési magatartását, és az elkövetés módját, valamint az elkövetés motívuma miatt, mert az - mint az emberi életnek önző, anyagi érdekből való kioltása - a társadalmi közfelfogás szerint is az élet elleni bűncselekmények egyik legelvetemültebb megnyilvánulási formája. Rámutatott, hogy a bünteteskiszabási körülmények között az I.r. vádlott terhére figyelembe veendő az is, hogy a sértett ittasságánál is fogva a bűncselekmény elhárítására, védekezésre kevésbé volt képes, amit az I.r. vádlott észlelt, ennek ellenére egyre súlyosabban bántalmazta **A.A.** sértettet, míg II.r. vádlott javára figyelembe veendő a bűnössége teljes elismerése is. Nem enyhítő körülmény azonban I.r. vádlottat illetően kóros elmeállapota, mert csak beszámítási képességének korlátozottsága lenne az, valamint a II.r. vádlott esetében nyolc gyermeke, mert eltartásukról, nevelésükéről nem gondoskodik, hiszen nevelőszülőknél vannak elhelyezve.

Rámutatott továbbá, hogy az egyéb rendelkezések közül az előzetes fogvatartások beszámítására vonatkozó rendelkezések nem tartalmazzák a beszámítás kezdő és záró időpontját, azzal kiegészítésre szorul, a lefoglalt dolgok közül csak az adatokat rögzítő tárgyak - 3 db DNS maradvány - csatolhatóak az iratokhoz, mert azokat okiratok módjára kell kezelni, az elkövetési eszközök, nadrágok, cipő, melegítő felső, kabát viszont nem, azoknak a megsemmisítése a helyes döntés. A bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezések körében észlelt hibákat is pontosan megjelölte.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta, perbeszédét az írásban előterjesztett fellebbezésének indokolása szerint adta elő. Rámutatott, hogy védence korábban nem volt büntetve, alacsony műveltségű, az általános iskola két osztályát végezte el, írni, olvasni nem tud. A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei **B.** községből, mélyszegénységből került munkavállalás céljából **C.** településbe, ahol a papírgyárban dolgozott és munkásszállón lakott. Alkoholfüggőségben, személyiségzavarban és értelmi fogyatékosságban (mentális retardáció) szenved. Az I.r. vádlott személyiségi jegyei közül kiemelte többek közt, hogy szűklátókörűség, egyenetlen, alacsony értelmi színvonal, rugalmatlan gondolkodás, szegényes produktivitás, felszínes ítéletalkotás, gyenge tartás, kevésbé hatékony erkölcsi értékérzelmek, rugalmatlan alkalmazkodás és öntörvényű manőverek jellemzik. Véleménye szerint ebből adódik és nem tudatosságból, hogy az egyes vallomásai eltérőek, ellentmondásosak, saját magával is ellentmondásokba keveredik. Az I.r. vádlott a tárgyaláson úgy nyilatkozott a tanács elnökének kérdésére, hogy a felelősségét csak részben ismeri el, bántotta **A.A.**-t, de nem ölte meg. Álláspontja szerint ebből arra lehet következtetni, hogy szándéka nem ölésre, hanem csak bántalmazásra irányult. Azt nem vitatta a védő, hogy mindkét vádlott eredeti szándéka csak a lopás bűncselekményére terjedt ki, azonban a sértett váratlan megjelenése merőben új helyzetet teremtett, amint ezt az első fokú ítélet indokolása is tartalmazza. A szándékosság megállapításával nem értett egyet az emberölés büntette vonatkozásában. Továbbra is fenntartotta álláspontját, hogy az I.r. vádlott szándéka csak a bántalmazásra irányult, annak érdekében, hogy a sértett ne tudja megakadályozni a már összekészített tárgyi eszközök jogtalan eltulajdonítását, a sértett bekövetkezett halálában viszont már gondatlanság terheli. Véleménye szerint halált okozó testi sértés büntetében állapítható meg védence büntetőjogi felelőssége, ezért elsődlegesen a minősítés megváltoztatását halált okozó testi sértés büntetére és annak megfelelő enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését, az életfogytiglani szabadságvesztés helyett határozott idejű szabadságvesztés, és az ahhoz kapcsolódó feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének

megállapítását kérte. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztést olyan szankciónak tartja, ami véleménye szerint ellentétes az emberi jogokat elismerő és védő alkotmánnyal is. A 10 évet meghaladó szabadságvesztés büntetés már személyiségromboló, ezért a kiszabott szankció eltúlzott mértékű álláspontja szerint. Az ügyészi, súlyosításra irányuló fellebbezést a védő alaptalannak tartotta, mivel ha annak helyt adna az ítéletábra, akkor már olyan öreg emberként kerülhetne csak ki a büntetés-végrehajtási intézetből védenca, aki még magát sem tudja ellátni, nemhogy a társadalom hasznos tagjává válhatna. A büntetés célja nem lehet a megtorlás, hanem a Btk. 79.§-a szerint a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el, tehát a speciális és generális preventív hatás elérése. Véleménye szerint ezt a célt az első fokú ítéletben kiszabott életfogytiglani szabadságvesztés helyett a határozott időként megállapítható felső határ is be tudja tölteni. Kérte méltányos büntetés kiszabását.

II. r. vádlott neve II.r. vádlott védője szintén fenntartotta a bejelentett fellebbezését. Előadta, hogy védenének a nyomozás során fokozatosan felépített beismerő vallomásra lehetett építeni a vádiratot a további bizonyítékok mellett. Álláspontja szerint a II.r. vádlott által elkövetett cselekményeket helyesen minősítette az első fokú bíróság, figyelmet fordított a motivációra, hogy lopni mentek a vádlottak, és véletlen, hogy a sértett tetten érte őket. Az I.r. vádlott erőszakosan lépett fel A.A.nal szemben, a II.r. vádlott azonban nem bántalmazta a sértettet, hanem felszólította az I.r. vádlottat a cselekmény befejezésére. A szeme láttára erőszakkal megszerzett tárgyakat ő is magával vitte, ami a büntetés kiszabása szempontjából bír jelentőséggel. Kifejtette, hogy mérlegeléssel helyesen állapította meg a törvényszék, hogy sportcipőt és nem acélorrú bakancsot viselt a II.r. vádlott, amit az orvos szakértői vélemények is alátámasztottak, hiszen a sértetten erre utaló sérülést nem találtak. Véleménye szerint a büntetlen előéletű II.r. vádlottal szemben kiszabott 9 év börtönbüntetés eltúlzott, tekintettel arra, hogy a szándéka kizárólag arra irányult, hogy használati tárgyakat szerezzenek meg. Védenének nyolc kiskorú gyermekéről és feleségéről kellene gondoskodnia. Mélyszegénységben él ő is, hegesztőnek tanult, dolgozni jött Győr-Moson-Sopron megyébe. A ruhaneműkből próbált haszonra szert tenni vagy azokból hazaküldeni a családjának, az erőszaknak nem volt részese, tevélegesen nem avatkozott közbe, a cselekmény abbahagyására próbálta rábírn az I.r. vádlottat. Mindezek alapján a büntetés mérséklését kérte.

I.rendű vádlott neve I.r. és **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védők által előadottakhoz.

Az ítéletábra a fellebbezésekre tekintettel a Győri Törvényszék ítéletét az azt megelőző első fokú bírósági eljárással együtt, teljes körűen felülvizsgálta a Be. 590.§ (1) bekezdés értelmében, tekintettel arra, hogy a Be. 583.§ -ában írt korlátozott felülbírálat alkalmazására a másodfokú eljárásban lehetőség nem volt, mivel ezt a jogintézményt nem tartalmazó; a büntetőjárásról szóló 1998. évi XIX. törvény hatálya alatt került sor az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalára, a jogorvoslati lehetőségekről történő figyelmeztetésre, annak jogkövetkezményeiről szóló tájékoztatásra és a fellebbezés bejelentésére.

A fentiek szerinti felülbírálat eredményeképpen **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott és védője fellebbezését találta alaposnak az ítéletábra.

Megállapítható, hogy az első fokú bíróság az eljárást a perrendtartási szabályoknak megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során olyan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát nem vétett, mely az érdemi felülbírálatot akadályozta volna.

Az első fokú bíróság a megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást, az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, tartalmukat értékelte.

Elemezte I.rendű vádlott neve I.r. vádlott nyomozati és bírói szakban tett vallomásait. Az I.r. vádlottat először tanúként hallgatta meg a nyomozó hatóság, majd még aznap gyanúsított kihallgatására is sor került. Először úgy nyilatkozott, hogy **A.A.t** nem ismeri, utóbbi vallomásában már eltérően nyilatkozott, miszerint ismerte a sértettet, **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottal megbeszélték vele, hogy kimennek hozzá a lakókocsijához ruhákért. A sértettet nagyon ittas állapotban találták, kiabált velük, hogy takarodjanak onnan, mert agyonüti őket, majd egy fadarabbal hadonászni kezdett. Ekkor ijedtében egy kb. 1 méteres deszkát felkapott, azzal megütötte a sértett oldalát, aki ettől eldőlt és hanyatt esett. Erre a II.r. vádlott egyből elkezdte rugdosni a sértett fejét az acélbetétes bakancsával, még azután is, hogy rászólt, hogy ne tegye. A rugdosás abbahagyása után **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott a lakókocsiban ruhákat szedett össze, és a megtömött szatyrokkal visszamentek a szállóra. A lécet eldobta, raklapot nem látott a helyszínen, és azt is elmondta vallomásában, hogy **A.A.** sértett, miután **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott abbahagyta a bántalmazását, azt mondta nekik, hogy menjenek hazafelé.

II. r. vádlott neve II.r. vádlott gyanúsított és tárgyaláson tett vallomása a történeteket illetően merőben ellentétes az I.r. vádlott vallomásaival. A II.r. vádlott a nyomozati szakban részletesen vallott az általa viselt ruházatról, lábbeliről, hogy az I.r. vádlott kiszakította a lakókocsi ajtaját, majd együtt ruhákat, porcelánokat pakoltak össze a sértett lakókocsijában. Következtesen állította, hogy ő **A.A.** sértett bántalmazásában nem vett részt, részletesen elmondta, hogy a társa ököllel, könyökkel, léccel, bottal, raklappal miként bántalmazta a sértett fejét és mellkasát, minden részlet tekintetében egyezően nyilatkozott a történetekről mindvégig az eljárás során.

A nyomozati szakban a szembesítés során állításait a II.r. vádlott fenntartotta, amit I.rendű vádlott neve I.r. vádlott válaszaiban nem cáfolta meg, úgy nyilatkozott, hogy igaz amit **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott állít.

A tárgyaláson ismét megváltoztatta a vallomását az I.r. vádlott, ekkor azt állította, hogy léccel és bottal megütötte a sértettet, ezután viszont a földön fekvő sértettet a II.r. vádlott rúgta meg háromszor. A korábban a szembesítésen elmondottak tekintetében úgy nyilatkozott, hogy nem igaz, amit **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott mondott.

A tárgyaláson is sor került a terheltek szembesítésére. **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott a korábbi vallomásaival egyezően nyilatkozott, cselekvőségét az emberölés büntetében nem ismerte el, a lakókocsiba való bejutás, a holmik összekészítése, a sértett megjelenése, majd a bántalmazásának körülményeiről változatlan tartalmú vallomást tett. Állításait I.rendű vádlott neve I.r. vádlott tagadta.

Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy az I.r. vádlottnak miért a szembesítésen tett vallomását tekintette irányadónak, és a többi vallomását miért nem fogadta el, hiszen az első szembesítésen elhangzottak voltak teljes mértékben összhangban a II.r. vádlott vallomásával, aki következetesen mondta el, hogy pontosan mi történt aznap, estefelé pedig a lakókocsinál.

A vádlottak kihallgatásán túl, tanúk kihallgatásával további személyi bizonyítást vett fel az első fokú bíróság. A kívülálló tanúk vallomásai alapján nyomon követhető volt, hogy a sértett a kérdéses napon merre járt, kivel volt, és ugyanez vonatkozott a vádlottakra is. Számos tanú kihallgatására került sor a nyomozati szakban, és kétségek nélkül, helyesen a bíróság azokat a tanúkat hallgatta ki a tárgyaláson, akik releváns módon tudtak nyilatkozni tekintetben, hogy mi történt a sértett halálának

napiján, mit csinált a sértett, illetve a vádlottak útvonaláról és az napi alkoholfogyasztásukról is tudomással bírtak. A vallomások egybevetésével megállapítható volt a vádlottak útvonala, hogy hogyan jutottak el A.A. sértett lakókocsijához. tanú 2, tanú 6 munkatársaknak, illetve D.D. hajléktalan és E.E., a sértett ismerősének vallomásai alapján rekonstruálhatóak voltak az előzmények, valamint a vádlottak visszaérkezése a szállóra a zsák cipővel, ruhával, továbbá megállapítható volt az is, hogy az I.r. vádlott alkoholos állapotban milyen magatartást tanúsít.

Értékelte az első fokú bíróság az orvos szakértői boncjegyzőkönyv megállapításait a sértett sérülései és a bekövetkezett halálának közvetlen oka tekintetében, és szintén részletesen vizsgálatnak vetette alá a genetikai szakértői véleményt. A szakértők előadása és véleményeik aggálytalanul elfogadhatóak, a bizonyítás során értékelt vallomásokkal és az eljárás egyéb adataival egybehangzóak voltak.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat rendkívül alaposan értékelte az első fokú bíróság. Rámutatott az I.r. vádlott vallomásainak ellentmondásosságára, és megjelölte azokat a bizonyítékokat, amelyek azt megcáfolják. Rámutatott, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott két nap alatt három merőben eltérő vallomást tett, melyeket a tárgyaláson tett negyedik vallomása sem erősített meg. A vádlottak lakókocsihoz érkezésének időpontjához, a bejutás körülményeihez, illetve ahhoz, hogy a terheltek hogyan találkoztak a sértettel, hozzárendelte azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a megfelelő következtetést le tudta vonni. Megindokolta, hogy a sértett bántalmazásának körülményeit mi alapján állapította meg, melynek keretében rámutatott arra, hogy **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottnak a vallomása további bizonyítékokkal - tanúvallomás, szakértői megállapítás, helyszíni szemle adatai - alátámasztott tekintetben is, hogy a sértett hol és mikor találkozott a vádlottakkal. Helyesen fejtette ki az első fokú bíróság, hogy az I.r. vádlott valótlan állításait a sérülések számát és testen való elhelyezkedését illetően terhelt-társa vallomásán túl a szakértői véleményekben - orvos és genetikai szakértői vélemény - foglaltak merőben cáfolják. Ugyancsak foglalkozott a sérülések keletkezésének okával, a raklappal való bántalmazással, valamint a bizonyítékok értékelése során kitért az állítólagosan a II.r. vádlotton lévő acélbetétes bakancsra, hogy azzal miért nem okozhatott sérülést az I.r. vádlott elmondása szerint a II.r. vádlott.

Az első fokú bíróság a számos ellentétet feltárva helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott következtelen vallomásai nem csak vádlott- társa vallomásaival, hanem önmagukban is ellentmondóak, logikailag elfogadhatatlanok és a szakértői vélemények tényszerű adataival ellentétesek. Egyetértett az ítéletábrla azzal, hogy az I.r. vádlott vallomásra tényállást nem lehet alapozni, szemben a II.r. vádlott következetes, ellentmondásoktól mentes, valamint más bizonyítékokkal is alátámasztott vallomásával, amelyek kétséget kizáróan igazolják a történetéseket.

A törvényszék részletesen és alaposan tett eleget tehát az indokolási kötelezettségének, a bizonyíték értékelése megfelel a logika szabályainak, teljes körű és törvényes. Semmilyen kiegészítést vagy pontosítást nem igényel.

Ugyanazon bizonyítási anyag mellett ez az első fokú bíróság mérlegelő tevékenység és az általa megállapított tényállás alappal nem támadható.

Mindezek alapján megállapította az ítéletábrla, hogy az első fokú bíróság a bizonyítékok megfelelő értékelésével megalapozott tényállást állapított meg tehát, amelyet - osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját - az igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény alapján annyiban egészít ki, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott alkoholfüggőségben szenved, kényszergyógyításra nincs lehetőség.

Ezzel a helyesbítéssel a tényállás mentes a Be. 593.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, a tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, így az ítéletábra is e tényállásra alapította határozatát a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján.

Az első fokú bíróság **II. r. vádlott neve** I.r. és I.rendű vádlott neve II.r. vádlottak bűnösségére okszerűen következtetett, a terhükre megállapított cselekmények minősítése törvényes, a jogi indokolás helytálló.

A vádlottak valóban eltulajdonítás céljából mentek **A.A.** sértetthez, ruhákat akartak tőle ellopni. A sértett a megjelenésével azonban megzavarta őket, miközben a lakókocsiból szatyrokban hordták ki az összekészített holmikat. A sértett kérdőre vonta **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottat, amit meghallott **I.r. vádlott neve** I.r. vádlott, és azonnal a sértettre támadt, ütlegetni kezdte, majd bottal, szerszámmal többször is lesújtott a sértett arcára, nyakára, felsőtestére. Az elszenvedett sérülések a sértett halálát okozták.

Az élet elleni cselekmény többszörösen minősített esetét valósította meg az I.r. vádlott, egyértelmű a nyereségvágy megállapítása, mivel a cselekmény, az I.r. vádlott általi bántalmazás célja az eltulajdonítani kívánt tárgyak végleges megszerzése volt, tehát közvetlen anyagi előny megszerzésére irányult, valamint megállapítható a különös kegyetlenséggel elkövetés, mivel szakértőileg igazoltan az ölési cselekmény elkövetési módja kirívó brutalitást, embertelenséget mutat. **A.A.** sértett súlyos ittassága miatt sem tudta volna elhárítani az őt ért váratlan és agresszív támadást, sem kitérni előle.

A 3/2013. Büntető jogegységi határozat szempontrendszerének figyelembe vételével a törvényszék feltárta az elkövetés eszközeit, a sérülések helyét és jellegét, az elkövetés körülményeit. A kétszeresen minősülő ölési cselekményt a tárgyi tényezők ismeretében - maradéktalanul osztva az első fokú bíróság álláspontját - kizárólag egyenes szándékkal valósíthatta meg **I.r. vádlott neve** I.r. vádlott. 26 rendbeli sérülésnél, eszközös bántalmazásnál tudnia kellett, hogy ebbe bele fog halni a sértett, és ennek tudatában cselekedett.

II. r. vádlott neve II.r. vádlott vonatkozásában is egyetértett az ítéletábra a cselekményeinek - rablás és testi sértés - minősítésével. A testi épség elleni cselekményt bűnsegédként követte el a II.r. vádlott.

II. r. vádlott neve II.r. vádlott látta az I.r. vádlott által alkalmazott erőszakot, tudata átfogta azt, az ütlegetésben, bántalmazásban azonban nem vett részt. Eredménytelenül próbálta leállítani vádlott-társát. A ruhaneműket azonban eredeti szándékuknak megfelelően magukkal vitték a terheltek. Az irányadó tényállásból következően a II.r. vádlott által elkövetett bűncselekmények halmazát megfelelően minősítette az első fokú bíróság, magatartásával tehát a rablás büntettét és a testi sértés minősített esetét, mint bűnsegéd valósította meg.

Az első fokú bíróság túlnyomó részt helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket, melyek kisebb korrekcióra szorulnak, egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával. I.rendű vádlott neve I.r. vádlott érzékelte, hogy **A.A.** sértett erős ittassága miatt a bűncselekmény elhárítására, védekezésre kevésbé volt képes, illetve a bántalmazást kitartóan, három, egyre súlyosabb eszközökkel követte el. **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott esetében a bűnösségének a teljes elismerése is enyhítő körülmény. Nem tekinthető azonban enyhítő körülménynek az I.r. vádlottnál, hogy kóros elmeállapotú, mivel a beszámítási képességét nem korlátozta., valamint nyolc gyermeke, mivel ők nevelőszülőknél vannak, és ténylegesen nem támogatja őket anyagilag.

A büntetéskiszabási tényezők kisebb mértékű pontosítása mellett megállapította az ítélet, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában tetтарыos az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabása. Ilyen jellegű бűнselekmény elkövetőjével szemben, figyelemmel a brutális elkövetési módra, fel sem merülhet határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása. Az életfogytig tartó fegyházbüntetés a бűнselekmény kiemelkedő tárgyi súlyát, az elkövető társadalomra veszélyességét megfelelően kifejezi. Az I.r. vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságának vizsgálatát a törvényi minimumban határozta meg a törvényszék, elsősorban a terhelt büntetlen előéletére tekintettel. Az ítélet tábla álláspontja szerint is 25 év az, ami az I.r. vádlott előéletéhez és a büntetéskiszabáshoz kapcsolódó büntetési céloknak, a speciális és generális prevenció elveinek megfelel. Ezen időtartam emelését az ítélet tábla nem találta indokoltnak, valamint határozott idejű szabadságvesztés kiszabására sem látott lehetőséget.

II. r. vádlott neve II.r. vádlott vonatkozásában a védelmi fellebbezésnek helyt adott a másodfokú bíróság, mivel az első fokon kiszabott szankciót túl súlyosnak találta. A II.r. vádlott a megállapított tényállás szerint semmilyen módon nem vett részt a бántalmazásban, sőt próbálta az I.r. vádlottat valamilyen szinten lebeszélни, megakadályozni a cselekmény elkövetésében. Тény azonban, hogy végig jelen volt, majd az élet elleni cselekmény elkövetését követően vádlott-társával együtt, közösen elvitték a sértett holmiját. A II.r. vádlott valóban pszichikai бűнsegedként követte el a testi sértés minősített esetét, a rablási cselekmény tényállási elemei közül az erőszak alkalmazásában nem vett részt, viszont az értéktelen, de még használható dolgok elvitelben igen. Ebből következően a II.r. vádlott magatartását úgy ítélte meg az ítélet tábla, hogy a halmazatra tekintettel a 2-12 évig terjedő büntetési тételkeretek között pontosan a középмértékben meghatározott büntetés mértékében szükséges és elégséges, a büntetési célokat kifejezi, egyben megfelel a büntetéskiszabási elveknek. A közügyektől eltiltás mellékbüntetést indokoltan és arányosan szabta ki az első fokú bíróság a közügyekben való részvételre méltatlanná vált vádlottakkal szemben.

A бűнjelekről szóló rendelkezés részben téves, ahogy azt a fellebbviteli főügyészség is észlelte. A DNS minták az iratok részét képezik, azonban a megjelölt бűнjelek - elkövetés eszközei és ruházati cikkek - lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el az ítélet tábla a Be. 320.§ (1) bekezdése és a Be. 320.§ (2) bekezdése alapján.

A бűнügyi költség viseléséről szóló rendelkezést - egyetértve az ügyészi állásponttal - az iratok tartalma alapján mindkét terhelt esetében szükséges volt korrigálni, mivel az elsőfokú bíróság a nyomozási bíró előtti meghallgatáson felmerült kirendelt védői díjakat figyelmen kívül hagyta, a 7. тétel alatt bejegyzett összeg több 1.000 forinttal, és valóban a genetikai szakértői díjat egyetemlegesen kell viselnie a vádlottaknak a Be. 574.§ (4) bekezdése szerint.

I.rendű vádlott neve I.r. és **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott személyi igazolványának számát az iratok alapján rögzítette az ítélet tábla.

Mindezek alapján az ítélet tábla a Győri Тörvényszék ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a 605.§ (1) bekezdése értelmében I.rendű vádlott neve I.r. és **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Btk. 92.§ (1), (2) bekezdés alkalmazásával az I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat kihirdetéséig eltelt időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamába.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők díjával kapcsolatosan felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 574.§ (1) bekezdésén és a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2018. október 25.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
előadó bíró

.Németh Balázs sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2018. május 29. napján kelt 2.B.120/2017/29. számú ítéletének meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I.r. és **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2018. október 25.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke